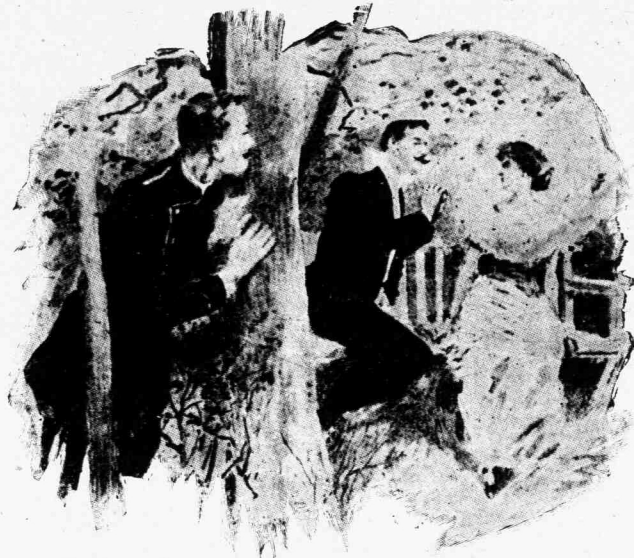

... 'Ιδοί... «'Αγαπητέ φίλε»... (Ίσεται σκεπτικός). Καί όμως, αὐτός μοῦ μετέβαλε τὴν ζωὴν, ὅλην μου τὴν ζωὴν!... Καί τί εἶναι ἡ ζωή!... Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ όμως, εἶμαι σήμερον ἐπίσκοπος!... (Γράφει). «'Αγαπητέ φίλε, μ' ἐπεσκέψθη σήμε-

✱ ΠΑΛΑΙΑ ΣΚΗΝΗ ✱

✱ Σὰς ἔβλεπα καθήμενην εἰς τὸν κῆπον καὶ συνομιλοῦσαν μετὰ τοῦ κ. Τουρνιέρ, μακρὰν ἄπ' ὅλους τοὺς ἄλλους. ✱

γον μία εὐγενὴς καὶ ἀγαθὴ Κυρία, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα θὰ σὰς ἐπενθυμίω ἴσως... »
(Ἡ ἀύλατα πίπτει βραδέως, ἐνῶ ὁ Ἐπίσκοπος ἐξακολουθεῖ γράφων καὶ κινῶν τὴν κεφαλὴν του...)

Μετάφρασις **ΚΟΥΛΑΣ Κ. ΖΕΡΒΟΥ**

Jules Claretie

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ*

✱ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ... ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ ✱

.... Στεφανώσατε καὶ ἀνθοστολίσατε καὶ βράνατε μὲ τὰς νημφικὰς ἀνεμώνας, μὲ τὰ λευκὰ τῆς ἀγάπης ἀνοθὴ καὶ τὰ δροσερὰ τὰ ἐπταπέταλα, μὲ τὰ ρόδα τὰ ἡδύπνεα, μὲ ἄλλα τ' ἀνθοστάλακτα ἀρώματα καὶ τὰ πάναγνα ἴα καὶ λουλούδια τοῦ βουνοῦ, χαιρετήσατε τὴν ῥαισιότεραν καὶ ποιητικωτέραν ἐορτὴν τοῦ Παντός, τὸν εἰρηνικώτερον καὶ γλυκύτερον μῆνα, ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ ὁποίου ἐυπνοῦν μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν καὶ αἱ πλέον ναρκωμέναι ἀναμνήσεις καὶ ἐνθυμίζουσιν ὄνειρα, στιγμὰς, ὥρας καὶ χρόνια ποῦ ἐκύλισαν μέσα εἰς τὴν ἄου-

* Σελίδες Ἀγαμνηστικάι: Ἐκ τοῦ Λευκώματος τῆς ἐν Πάροις συμπαιθεσιᾶς κόρης Πηνελόπης Γ'. Στεφανοπούλου, ἤδη συζύγου τοῦ αὐτοῦ ἐγκρίτου φίλου τῆς «Ποικίλης Στοᾶς», διακεκομμένον Μηχανικῶν καὶ Λευκίνου τοῦ Ἀερίωφωτος καὶ τῶν Τροχιδορῶμων κ. Π. Ν. Παπαδημητρίου.

σον του χρόνου, και στοχασμοὺς ποὺ ἀπεκοιμήθησαν ἀπὸ τὸν χειμῶνα τῆς πικρᾶς εἰμαρμένης...

Πρωτομαγιά. Ἡ μόνη ἑορτή, καθ' ἣν δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε, οὔτε ἱεροκήρυκες, οὔτε προσευχαί, οὔτε κωδωνοκρουσαί, οὔτε νηστεία, οὔδ' Ἑλληνικαὶ ἀκρότητες ἢ ἐκκαθάρισες καὶ ἀγῶνες ἀνορθώσεως· κηρύττουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τὰ εὐθύμως ἀντηχοῦντα τραγῳδία, τὸν χορὸν τῶν ψαλτῶν ἀποτελοῦσι συνήθως αἱ ἀηδόνες, προσκαλοῦσι τοὺς πιστοὺς αἱ ἀπηχῆσεις τῶν συγκρουομένων ποτηρίων, νηστεύουσιν ὅσοι ὑπὸ τὰς σμαραγδίνας θολίας τῶν κήπων δὲν ἔθρεψαν τὰ πεινώντα βλέμματά των εἰς προσφιλοὺς ὑπάρξεις μεϊδιάμα καὶ ὑπεράνω πάντων, κυριαρχοῦσα Ἑρσηκεία, πλήρης καὶ παιδικότητος καὶ κρυφιοῦς, πλανᾶται ὁ Ἔρωσ Δέγει κάπου ὁ *Ὀδγκώ:* Κάθε **Πρωτομαγιά** τὰ λούλουδάκια κλίνουν τὸ ῥῆμα «ἀγαπῶ!» Καὶ ἀληθῶς· διότι ἐκάστη Πρωτομαγιά εἶναι δι' ἕκαστον ἄνθος ἢ Ὁρα τοῦ Ὑμνιαίου του. Παρατεταγμένα ἐπὶ τῶν δενδρουλλίων των, θὰ ἔλεγε μετὰ τόλμης κανεῖς, ὅτι αἰσθάνονται τὰ ῥίγη, τοὺς παλμούς καὶ τὴν ἀνυπομονησίαν τῶν Παρθένων ἐκείνων τοῦ Βυζαντίου, τὰς ὁποίας ἰδιότροπὸς τις Αὐτοκράτωρ, συσκεκάλεσεν ἐν τῇ Αὐλῇ του, ἵνα ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν, τὴν καλλίστην: μετ' ἐκείνην, ὅτι ἀνθ' ἑνός, πληθὺς αὐθαιρέτων καὶ ἀφιλοκάλων ἐνόησε Βασιλέων, παρέρχεται ἐνώπιόν των, ἐκλέγουσα... Πιστότερον, ἠδυνάτο τις νὰ τὰ παρομοιάσῃ πρὸς καλλισάρκους γυναῖκας τῆς Ἀνατολῆς, ἐκτεθειμένας πρὸς πώλησιν ἐν ἀγορᾷ τῆς Ἀσίας. Ποικιλία ὤραιότητων· ῥόδα καὶ γαρύφαλα καὶ ἀκακίαι καὶ ἴα καὶ νυκτολούουδα καὶ νάρκισσοι καὶ κρίνα καὶ λευκάνθεμα... καὶ... καὶ Ἑλληνίδες καὶ Ἀρμένισσαι καὶ Τουρκοπούλες καὶ Ἑβραίοῦλες καὶ Κιρκάσαι· κάλλη προκλητικά, δειλὰ, σπινθηροβόλα, χιονισμένα, σαρκώδη, λεπτοκαμωμένα, θετικά, ἀερῶδη...

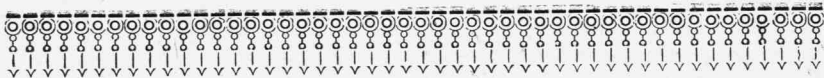

Ἡ προσφορὰ ἑνὸς ῥόδου ὁμοιάζει μετ' ἐκείνην τῆς προσφορᾶς μιᾶς καρδίας, ἑνὸς πνεύματος, μιᾶς σκέψεως. Νὰ καλλιερῆ κανεῖς μίαν τριανταφυλλίαν, μήπως τάχα δὲν σημαίνει νὰ καλλιερῆ μίαν σκέψιν, μίαν ἀνάμνησιν, ἐν θαυμασίῳ ποίημα χάριτος καὶ ὠμορφίας;

Ὁρατὰ μου ῥόδα! Μετὰ τινας ὥρας θ' ἀποθάνετε! Ἄχ! Πόσον ὁ θάνατός σας ὁ μελαγχολικὸς καὶ ἡσυχος ὁμοιάζει τὸν θάνατον τοῦ ἔρωτος, τὸν ὁποῖον συμβολίζετε: Ἐχετε τὴν εὐγενεστέραν ἀποστολὴν εἰς τὸν Κόσμον καὶ παραμένετε τὰ παρθενικώτερα σύμβολα τῆς στοργῆς ἐν αὐτῷ. Μετ' ὀλίγον θὰ χαθῆ τὸ μαγεμένον σας ἄρωμα καὶ ἀπὸ τὰ ὠρατὰ σας φύλλα, εἰς τὰς πτυχὰς τῶν ὁποίων ἡ *Ψυχὴ* ἐμπιστεύεται τὸ Μυστικόν τῆς Ζωῆς, θὰ σκορπισθῇ εἰς τὸ *ἄπειρον* τῆς πρώτης σας εὐδαιμονίας τὸ μῦρον, ὅπερ τόσον ἀπαλὰ καὶ γλυκὰ προσομοιάζει μετ' ἐκείνην ἐπὶ τῆς γῆς *Ἀνάμνησιν*. Ἔτσι καὶ αὕτη χάνεται, σὲ μίαν ἀχανῆ ἄδυσσον, ἥς τὸ ἐπιπέλημα εἶναι *Νάρκη* καὶ τὸ ὄνομα *ΛΗΘΗ*...

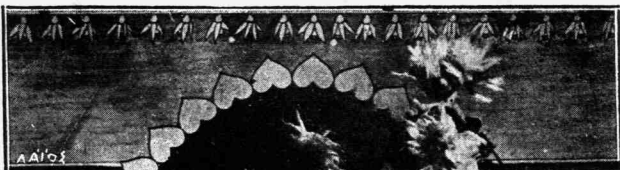
... Δὲν λησμονῶ τῆς χροσαινῆς νυκτός τὸ ἄπλετον φῶς, ὅπερ ἐκθαμβωτικὸν καὶ ἀπέραντον ἐνεκολλοῦτο τὴν γῆν—καὶ ἀπέδιδεν εἰς αὐτὴν τὸ τελευταῖόν του φίλημα—φίλημα αἰσθημάτων, τ' ὁποῖον γεννᾷ ἢ ἀναθάλλουσα περικαλλῆ φύσις—πρὸς τὴν ἀθάνατον Ἑορτὴν τῆς Ζωῆς. Ὁ βίος ἐν ἡμῖν ἔχει κάτι τι τὸ ἀνήσυχον, τὸ ἀναγνόν, τὸ ὑπεράνω εὐσυνείδητον. Ἐπιφαίνεται οὗτος ἐν τοῖς ἄνθεσι μετ' ἀκτινοβόλου ἀωρότητας· τὰνθη εἶναι τὰ ὠραιότερα πρόσωπα τῆς Ζωῆς, εἶναι αἱ ὀραταὶ μορφαί τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ ἔρωτος. Μᾶς συγκινοῦν δὲ ἀκόμη περισσότερο, διότι ἔχουν τὸ γόητρον τοῦ ἐφημέρου. Δὲν ζοῦν ἢ μίαν μόνον στιγμὴν, ἀλλ' ἡ στιγμὴ αὕτη εἶναι Βασιλική. Εἶναι Αὐτοκράτορες χωρὶς ἐπαύριον. Αὐτὰ μᾶς διαλαλοῦν τὴν μεγάλην σημασίαν μιᾶς στιγμῆς. Μὴ περιμένῃς μᾶς λέγουν: Ὁ χαμένος καιρὸς εἶναι πάντοτε χαμένη Ζωή: Ἐκάστη ὥρα εἶναι μία τεραστία εὐκαιρία τῆς ὁποίας ὀφείλεις νὰ

επωφεληθῆς. . Μιμήθητι ἡμᾶς τὰ ὅποια δὲν ζῶμεν ἢ μίαν μόνην στιγμὴν, ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν *κάνεις* δὲν ζῆ περισσότερον:

Τρέξε, χόρευσε, γέλασε, τραγουῦδῃσε: ἔαν δὲν ἔχῃς Ἐγάπην, ἐπινόησε μίαν

ἀμέσως: Μᾶς τὸ λέγουν αὐτὸ μὲ τὴν δύναμιν, ἣν ἐγκλείει ἡ Ψυχή των Ἐθνῶν, ριπτόμενα ἐξάλλως ἐπὶ τῆς καρδίας μας: καὶ ἔπειτα *θνήσκουν* . . .

ᾠ! Ἀῦριον! Ἄποψε τ' ἀστέρι τῆς τελευταίας νυκτός τοῦ Ἀπριλίου χάνεται εἰς τὸν ὀρίζοντα, διὰ νὰ σαλπίσῃ ἡ αὔριον τὴν Ἀνάστασιν τῆς Ζωῆς, τὴν ἀνατολὴν τοῦ παιδρου ἕαρος εἰς τὴν

ἀνθρωπίνην ψυχὴν, καὶ ἡ Φύσις διὰ τῶν ἀνθῶν της θὰ χάρισῃ τὰς νέας της καλλονάς, ἀναγεννώσα μὲ τὴν θαλπωρὴν τοῦ χρυσοῦ της ἡλίου γλυκύτατα ὄνειρα, καὶ μὲ τὰ ἡμερωμένα καὶ μυρωμένα ῥόδα αὐτῆς χαιρετώσα τὴν Ἀττικὴν ἀνοιεῖν, ἥτις ἐν μέσῳ τῆς κοινωνικῆς ἀγωνίας, ἔρχεται νὰ ἐπιβρῖψῃ δι' ὀλίγας ὥρας τὴν λήθην καὶ ν' ἀνυψώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ὀδυνηρᾶς πραγματικότητος, εἰς αἰθριωτέραν ἀτμόσφαιραν, εἰς ποιητικώτεραν σκέψιν καὶ πλείον παρήγορα συναισθήματα. . . .

Καλῶς ἔρχεσαι, λοιπόν, γλυκεῖα *Πρωτομαγιά!* Τὰ ῥόδα σου πάντοτε θὰ μένουν ἀρωματισμένα, αἰώνίως τὰ ἴδια, σύμβολα αἰώνια τῆς Ζωῆς, τῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ χάριν καὶ διαρκῆ σαρκασμόν, ἀπὸ μέθην καὶ παντοεινὴν δυστυχίαν. . . .

(Ἐγράφη τὴν *χαρουργὴν* τῆς 1ης Μαΐου 1911)

Ἰωάννης Ἀρσένης

